

1000000

Posudek vedoucího rigorózní práce Mgr. Ing. Miroslava Kořenáře na téma : Otázky související s uplatňováním práv věřitele v mezinárodním insolvenčním řízení

Předmětem tohoto posudku je předložená rigorózní práce Mgr. Ing. Miroslava Kořenáře, která se zabývá tématem - Otázky související s uplatňováním práv věřitele v mezinárodním insolvenčním řízení.

Autor si vybral téma, které je velmi aktuální a je zajímavé nejenom teoreticky ale i prakticky. Vzhledem k tomu, že v současné době se objevují stále častěji v rámci Evropské unie insolvenční řízení, která se dotýkají několika členských států, a i české soudy se s těmito řízeními musí vypořádat, jedná se o téma aktuální nejen z pohledu praktického ale i teoretického. A to zejména proto, že dané téma nebylo ještě v české odborné literatuře dostatečně zpracováno, zvláště pak z pohledu, který si vybral autor – z pohledu práv věřitele v mezinárodním insolvenčním řízení.

Autor svoji rigorózní práci rozdělil do třech celků.

V první části se autor zabývá obecnými otázkami evropského mezinárodního práva soukromého a obecnými otázkami mezinárodního insolvenčního práva. Představuje zde základní koncepce a to princip univerzality, partikularity a dále pak pojednává o zásadě lex fori concursus (str. 22 a násl). Také zde vymezuje základní postavení věřitele v insolvenčním řízení (str. 26 a násl).

Ve druhé části své práce, kterou lze označit za samotné jádro rigorózní práce, se autor věnuje právní úpravě mezinárodního insolvenčního práva, zejména pak nařízení č. 1346/2000 o insolvenčním řízení a Vzorovému zákonu UNCITRAL.

Autor představuje nařízení o insolvenčním řízení jednak obecně a dále se pak zaměřuje na otázky, které souvisejí s právy věřitele a jejich uplatňováním. Zde považuji za důležité pojednání o zásadě lex fori concursus a vlivu mezinárodního insolvenčního řízení na práva a povinnosti věřitele (str. 58 a násl.). Lze ocenit, že autor odkazuje i na relevantní vnitrostátní právní úpravu dle ZMPS (např. str. 40).

Ohledně Vzorového zákona UNCITRAL autor správně uvádí, že se jedná o „soft law“ a záleží na státech, zda jej učiní součástí svých vnitrostátních úprav (str. 88).

Ve třetí části své rigorózní práce se pak autor věnuje praktickým problémům, které mohou vzniknout při uplatňování práv věřitele v mezinárodním insolvenčním řízení. V této části práce je znát autorova praktická zkušenost z daného oboru. Autor se zde například poměrně podrobně zabývá jazykem přihlášky (str. 98). Dále lze ocenit i pojednání o otázce příslušnosti českých soudů (str. 106).

Dle mého názoru autor ve své rigorózní práci prokázal znalost jak z oboru obecného insolvenčního práva, tak z oborou mezinárodního práva soukromého, potažmo evropského mezinárodního práva soukromého.

Předložená práce má 109 stran a co se týče jazykové a stylistické úrovně práce, tak nemám výhrad.

Co se týče výběru literatury – české i zahraniční, tak proti tomu také nemám žádných námitek.

V práci lze ocenit poměrně dobrou práci s judikaturou, kdy autor při rozebírání jednotlivých otázek správně odkazuje na příslušná rozhodnutí Evropského soudního dvora. Dále lze ocenit i pojednání o zahraniční právní úpravě (např. str. 84 – Německo).

Co bych práci vytkl, je to, že autor dle mého názoru nedostatečně zmapoval vztah mezinárodní insolvenčního práva k vnitrostátní právní úpravě.

Autor ve své rigorózní práci pojednává o univerzálním dopadu čl. 4 nařízení č. 1346/2000 na mezinárodní insolvenční řízení. V rámci obhajoby své rigorózní práce by měl porovnat následující situaci: Věřitel z členského státu EU, jehož pohledávka je zajištěna zástavním právem na majetku dlužníka umístěného v ČR, uplatňuje svoji pohledávku v mezinárodním insolvenčním řízení probíhajícím v České republice. Je zde nějaký rozdíl, pokud je daným mezinárodním insolvenčním řízením řízení dle zák. č. 328/1991 Sb. nebo pokud je daným řízením řízení dle zák. 182/2006 Sb.?

Závěr:

V posuzované rigorózní práci se dle mého názoru autorovi podařilo popsat základní rámec mezinárodního insolvenčního práva a postavení věřitele při uplatňování jeho práv.

Předloženou rigorózní práci doporučuji k obhajobě a jsem toho názoru, že tato práce je způsobilá obhajoby. Pokud bude práce úspěšně obhájena, doporučuji udělení akademického titulu JUDr.

V Praze dne 10. 9. 2010

Katedra obchodního práva Univerzity Karlovy

JUDr. Jan Brodec, LL.M. Ph.D.
